

EL GUAL

PERMANENT

PUBLICACIÓ CIENTÍFICA, LITERÀRIA I ARTÍSTICA
DE GRANOLLERS I POBLES DEL VOLTANT

ANY I - NÚMERO 5

SETEMBRE DEL 1983

Editorial

Pobra pàtria malferida!
Pobra viuda dolorida!
On hi ha Pujol com lo teu mal?
En ta sort desesperada
què espera de la Felipada?
Qui et clava la patacada
que li tornarem lo pal?

Beguem, beguem,
no ha sonat l'hora encara;
beguem, beguem
que amb Lo Gual la sentirem!

L'ínclit prohóm i excels poeta Don Francesc Matheu, a començament d'aquest segle, esglaiat dels mals que patia Catalunya, ens dedicava, amorosament i patriòtica, un poema del qual reproduïm un breu fragment. Avui, un grapat d'anys després, El Gual Permanent us vol retornar, amb els mots matheuencs, la consciència del perill de desfeta i de diàspora que ens amenaça malgrat tantes esperances il·lusionades.

La direcció de la nostra revista, amb motiu de la recent celebració de la Diada Nacional, vol fer arribar a cadascun de vosaltres, lectors, el seu missatge de patriotisme. Pertot El Gual vol aixecar el penó de la lluita! Pertot vol foragitar cebes i barretines i botiflers de segona mà! Així, doncs, vam anar al monument d'en Rafael de Casanova, a postrar-nos als seus peus i, tot dipositant-hi un pom de flors, renovar la nostra promesa de fidelitat als ideals que son monument representa. Les paraules que va adreçar en Fanal i Joliu als assistents són prou representatives d'aquest esperit: "En aquest dia solemne, vull oblidar plets i negocis, sabates i taulells i clamar amb veu forta i potent que si no aturem la crisi tot anirà malament". Quin calfred i quina emoció va recórrer el cos dels presents! Els seus mots, precisos i concisos, àdhuc van fer desvetllar en Jaume Pam i encara hi seríem si no hagués estat perquè el terrissaire Sr. Caramella va

voler anar, tan sí com no, a posar una parada de càntirs al Fossar de les Moreres.

Si fossim gent rabiüda i maldrestra avui seríem a la muntanya a clavar trets i perdigonades, però hem restat ací, al costat del verger del Congost, amb un deure més que complir: salvar la Pàtria amb la ploma. I no pas per fer-li pessigolles, no! Es amb la prosa i el vers que volem fer forat; és clar que hem pres altres mesures i que a les pàgines interiors hi trobareu les nostres resolucions però, ara i aquí, us hem de dir que volem fer forrolla literària. Tenim un pla agosarat per a la realització del qual necessitem comptar amb el suport personal, individual i intransferible dels nostres llegidors, amb la seva col·laboració. ¿Qui ens amagarà quan resseguim els vespres boïtes, bars i meublés i vulguin agafar-nos? ¿Qui ens donarà les informacions precises i exactes, com ja s'ha començat a fer ara, per a destapar la capsa dels trons? ¿Qui ens ajudarà a plantar la bandera al cim del baluard de Santa Eulàlia com ho féu el gran Casanova? Només tu, llegidor estimat, és qui ho pot portar a terme, en tu confiem per fer la revolució i tots aquells que ens facin una bona obra rebran a domicili una estampa i un número de la rifa curosament beneïts per Mn. Joan Pallaprosa. Que la fe, l'esperança i la caritat no us deixin i que ben aviat ens poguem trobar a la glòria.

